

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele **Vlády České republiky**, se sídlem nábrž. E. Beneše 4, Praha 1, zastoupeného JUDr. V. H., ředitelem odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, proti odpůrci politické straně **Česká pravice**, se sídlem Trojská 13a, Praha 8, zastoupeného předsedou Ing. M. S., o návrhu na pozastavení činnosti politické strany,

t a k t o :

- I. Návrh na pozastavení činnosti politické strany Česká pravice **se zamítá**.
- II. Odpůrci **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 26. 3. 2003 podal u Nejvyššího správního soudu navrhovatel návrh na pozastavení činnosti politické strany Česká pravice na základě § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 424/1991 Sb.“). V odůvodnění návrhu se poukazuje na to, že odpůrce, jak vyplývá z usnesení Poslanecké sněmovny č. 2299 z 49. schůze 3. 5. 2002 ke Zprávě o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2001 (část A odst. II. písm. c) bod 55) nepředložil výroční finanční zprávu za rok 2001. Z dokumentace výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí uložené v sekretariátu rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny vyplývá, že odpůrce výroční finanční zprávu dodatečně předložil (dne 27. 6. 2002), nebyla však úplná, protože neobsahovala přehled o darech a dárcích, ačkoliv odpůrce vykázal přijetí peněžitých darů ve výši 223 000 Kč. Tento stav nebyl do doby podání návrhu napraven, takže navrhovatel má za to, že činnost odpůrce je v rozporu s § 4 písm. a) zákona

č. 424/1991 Sb., podle něhož nemohou vyvíjet činnost strany a hnutí, které porušují ústavu a zákony.

Odpůrce ve vyjádření k návrhu navrhl jeho zamítnutí s tím, že v současné době jsou všechny povinné informace odevzdány.

K výzvě Nejvyššího správního soudu odpůrce předložil kopii přehledu o přijatých darech a dárcích za rok 2001 ze dne 20. 2. 2003. V tomto přehledu je uvedena výše peněžitých darů, jména, příjmení, rodná čísla a adresy místa pobytu dárců a název, sídlo a identifikační číslo dárce - právnické osoby. Podle prezentačního razítka byl tento přehled doručen Poslanecké sněmovně dne 24. 2. 2003. Nejvyšší správní soud si ověřil u rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny, že tento přehled byl skutečně dne 24. 2. 2003 Poslanecké sněmovně doručen.

Nejvyšší správní soud, který věc projednal se souhlasem účastníků bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - dále jen „s. ř. s.“), ji posoudil takto:

Podle § 4 písm. a) zákona č. 424/1991 Sb. nemohou vznikat a vyvíjet činnost strany a hnutí, které porušují ústavu a zákony nebo jejichž cílem je odstranění demokratických základů státu.

Podle § 18 odst. 1 téhož zákona jsou strany a hnutí povinny předložit každoročně do 1. dubna Poslanecké sněmovně k informaci výroční finanční zprávu v členění konkretizovaném pod písmeny a) až f).

Podle § 14 odst. 1 téhož zákona může být činnost strany nebo hnutí rozhodnutím soudu pozastavena, jestliže jejich činnost je v rozporu s § 1 až 5, § 6 odst. 5 a § 17 až 19 nebo se stanovami.

Podle § 15 odst. 1 téhož zákona o rozpuštění strany nebo hnutí, pozastavení činnosti strany a hnutí a o znovuoobnovení jejich činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Návrh podá vláda; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky. O návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, pozastavení nebo znovuoobnovení jejich činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého s. ř. s. Podle § 96 s. ř. s. rozhoduje o tomto návrhu soud podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu.

Jak je uvedeno shora, důvod podání návrhu spočívá v tom, že odpůrce sice dodatečně předložil Poslanecké sněmovně k informaci výroční finanční zprávu za rok 2001, tato výroční zpráva však nebyla úplná, protože neobsahovala přehled o darech a dárcích a tento nedostatek nebyl do doby podání návrhu odstraněn.

Nejvyšší správní soud vzal za prokázané, že ještě před podáním návrhu, dne 24. 2. 2003, doručil odpůrce Poslanecké sněmovně přehled o darech a dárcích za rok 2001 a tento přehled odpovídá požadavkům § 18 odst. 1 písm. d) zákona č. 424/1991 Sb. Tím odpůrce dodatečně odstranil nedostatek výroční finanční zprávy za rok 2001, který byl důvodem pro podání návrhu na pozastavení činnosti této politické strany.

Nejvyšší správní soud, který rozhodoval podle skutkového stavu, který tu je v době jeho rozhodnutí (§ 96 s. ř. s.), návrh jako nedůvodný zamítl.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatel ve věci úspěch neměl a odpůrci žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustná obnova řízení za podmínek uvedených v § 111 a násl. s. ř. s. Návrh na obnovu řízení lze podat k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy ten, kdo obnovu řízení navrhuje, se dozvěděl o důvodu obnovy. Po třech letech od právní moci napadeného rozhodnutí však může být návrh podán jen tehdy, jestliže byl zrušen trestní rozsudek, jímž byl soud při svém rozhodování vázán.

V Brně dne 30. března 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu